

документів здійснюють відповідні підрозділи Державіаслужби згідно з Інструкцією про порядок діловодства в Державіаслужби, затвердженої Наказом Державіаслужби від 13.04.13 №293) [1]. Порядок проведення розробки нових нормативно-правових актів описаний в методиці процесу Розробка нормативно-правових актів. Порядок реєстрації, роботи із зверненнями громадян, контролю за наданням відповідей по цих зверненнях встановлений в Інструкції про порядок діловодства за зверненнями громадян в Державіаслужби, затверджений Наказом Державіаслужби від 13.04.2013 № 293.

Різноманіття нормативних актів, прийнятих у різний час і різних умовах абсолютно різними інстанціями, є причиною нормативного дисбалансу і колізій в різних сферах діяльності цивільної авіації України, особливо в частині її комерційної складової, у зв'язку з чим надзвичайно актуальним є питання уніфікації та приведення даної нормативної бази у відповідність із законами вільного ринку та світовими стандартами.

Для забезпечення безпеки цивільної авіації велике значення має створення однакового технологічного режиму, що можливо тільки на основі однакових міжнародних правил. Цю роботу сьогодні здійснює ІКАО шляхом прийняття техніко-нормативних документів, що містять техніко-юридичні вимоги до повітряних суден, їх екіпажу і аеронавігаційним службам. Ці вимоги відображаються в стандартах, рекомендованій практиці, правилах для аеронавігаційних служб, рекомендаціях і процедурах.

Література

1.Офіційний сайт Державної авіаційної служби України – К.: Державіаслужба України, 2017. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.avia.gov.ua>

УДК 161.2:027.555 (043.2)

Миронець О.М., старший викладач,
Гаврилюк В. Ю., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

У демократичній державі колективною формою задоволення потреб громадян є їх об'єднань. Вони створюється за ініціативою окремих осіб чи групи громадян, демонструючи здатність громадянського суспільства до самоорганізації, подолання суспільних проблем. Дослідження правового статусу об'єднань громадян в Україні у наш час є актуальним, зважаючи на зміни національного законодавства з приводу цього питання.

Згідно зі статтею 36 Конституції України, громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення та захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей [1].

Таке положення відповідає міжнародним актам у сфері прав людини, зокрема Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, стаття 11 якої гарантує кожному право на свободу мирних зібрань та на свободу об'єднання з іншими [2].

Закон України «Про громадські об'єднання», на наш погляд, має позитивні сторони та певні недоліки.

Однією з основних новел цього нормативно-правового акту є надання юридичним особам приватного права можливості виступати засновниками громадських об'єднань. Це відповідає європейським тенденціям і є кроком до гармонізації вітчизняного законодавства до законодавства Європейського Союзу. Уявлення про те, що через діяльність юридичних осіб реалізуються права людей, конкретних громадян, давно сприйнято і Європейським судом з прав людини. Таким чином, «юридичні особи приватного права» – не тільки інші громадські об'єднання, але й господарські товариства, кооперативи і т.д., – зможуть брати участь в об'єднаннях громадян. Головне, щоб мета і сенс діяльності спілки відповідали певному законодавству про неприбуткові організації, а не про підприємницькі товариства. Також, демократичний характер закону, його відмінність від нормативно-правових актів радянської доби, що регулювали порядок об'єднань громадян, підкреслює наявність заборони вимагати відомості про членство (участь) особи у громадському об'єднанні, якщо така вимога не пов'язана з реалізацією особою своїх прав як особи, яка має право представляти громадське об'єднання [3].

Значно спрощено новим законом процедуру реєстрації громадського об'єднання.

На базі міських і районних управлінь юстиції організовано «єдине вікно», через яке громадське об'єднання реєструють як юридичну особу, як платника податків, становлять на облік до Державної податкової інспекції, Пенсійного фонду і Управління статистики. Організації, зареєстровані до набуття чинності новим Законом, мають обрати за місцем свого знаходження територіальне управління юстиції і через нього отримувати реєстраційні послуги. На відміну від попереднього, новим Законом України «Про об'єднання громадян» вводиться нова вимога – реєстр осіб, які брали участь в установчих зборах, який є невід'ємною частиною протоколу установчих зборів. У цьому реєстрі обов'язково зазначаються особисті відомості, що ідентифікують фізичних або

юридичних осіб, які мають стати учасниками громадського об'єднання, все це засвідчуються особистим підписом або підписом особи, уповноваженої брати участь в установчих зборах. Ця вимога попереджує створення «мертвих» або фіктивних громадських об'єднань. Проте Закон України «Про об'єднання громадян» має і свої недоліки. Так, законодавець у статті 2 вказує на те, що його дія поширюється на суспільні відносини у сфері утворення, реєстрації, діяльності та припинення виключно громадських об'єднань в Україні. Водночас, згідно з частиною 3 статті 2 Закону, певні питання щодо регулювання суспільних відносин у сфері утворення, реєстрації, діяльності та припинення окремих видів громадських об'єднань можуть визначатися іншими законами. На думку, М. Булгакова і А. Петрів, за такого формулювання не зрозуміло, чи поширюватиметься новоприйнятий закон на ці організації, чи їх діяльність буде регулюватися лише діючими спеціальними законами [4].

Отже, після прийняття Закону України «Про громадські об'єднання» з'явилося багато нових можливостей для створення, функціонування та розвитку неурядових організацій. Зокрема, запроваджено якісно нові стандарти та підходи до діяльності громадських об'єднань, усунуто територіальні обмеження їх діяльності, розширено коло засновників, надано можливість громадським об'єднанням здійснювати підприємницьку діяльність. Водночас новий Закон України «Про громадські об'єднання» містить певні недоліки, які створюють додаткові незручності при реалізації права особи на об'єднання.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 року // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141 (зі змінами, внесеними Законом України «Про відновлення дії окремих положень Конституції України» від 21 лютого 2014 р. // Офіційний вісник. – 2014. – № 19. – Ст. 583).

2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 р., з поправками, внесеними відповідно до положень Протоколів № 11 та № 14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004

3. Грицай І. О. Актуальні питання правового регулювання діяльності громадських об'єднань в Україні: проблеми та шляхи вдосконалення / І. О. Грицай // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2015. – № 1. – С. 221-229. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2015_1_32

4. Булгакова М. Новий Закон України «Про громадські об'єднання» від 22 квітня 2012 року / М. Булгакова, А. Петрів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://legalanalytics.com.ua/uk/zakonodavstvo0/novynyzakonodavstva0/110-publicassociations.html>